

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 397/2025
17.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Димитријевић, адвокат из ..., против туженог Града Крагујевца, кога заступа Градско правобранилаштво Града Крагујевца, ради исплате накнаде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2538/24 од 18.09.2024. године, у седници одржаној 17.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2538/24 од 18.09.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2538/24 од 18.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 8955/23 од 07.06.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде за бесправно одузету непокретност означену као удео од 2/10 од удела од 747/12389 на кп. бр. ..., грађевинско земљиште изван грађевинског подручја у улици ..., по култури њива 2. класе, укупне површине 1.23.89 ха уписано у листу непокретности број ... КО Крагујевац 4, с тим што је удео тужиоца који у обухвату измена и допуна ППР, радна зона Крагујевац и зона пословања – Петровачка магистрала и за који није исплаћена накнада има површину од 0.01.49 ха, а који удео је ушао у састав кп. бр. ... уписан у ЛН бр. ... КО Крагујевац 4 од дела непокретности означене по старом премеру као кп. бр. ... КО Крагујевац, у мерама и границама ближе описаним у овом ставу изреке, исплати 1.112.561,15 динара са законском затезном каматом од 07.06.2024. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 72.562,50 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2538/24 од 18.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да је побијана пресуда у складу са праксом и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, у ситуацији када је планским документом (у конкретном случају, План генералне регулације „Радна зона Крагујевац и зона пословања – Петровачка магистрала „Службени лист Града Крагујевца“, бр. 12/19 и измена и допуна наведеног планског акта „Службени лист Града Крагујевца“, бр. 12/19), предметна парцела предвиђена делом за површине остале намене – пословање, а делом површину јавне намене – јавну саобраћајницу, али није приведена јавној намени, односно није постала добро у јавној својини и тужилац није ограничен у вршењу својинских права. Спорно правно питање на које се у ревизији указује није од општег интереса већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног правног односа. Тужилац у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Из наведених разлога, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде поднета је 01.12.2023. године, вредност предмета спора је 745.000,00 динара. Тужилац је у поднеску од 21.05.2024. године преиначио тужбу повећањем тужбеног захтева на износ од 1.112.561,15 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**